

For skattepligtige med overvejende B-indkomst, altså navnlig selvstændig næringsdrivende vil en standardisering af fradragene ikke få større betydning for samsvaret mellem foreløbig skat og endelig skat, idet det til opnåelse heraf for disse skattepligtiges vedkommende først og fremmest vil være afgørende, at de forventede indtægter, der lægges til grund ved den foreløbige beskatning, kommer til at svare til de faktiske indtægter i indkomståret. For skattepligtige med overvejende A-indkomst, altså navnlig lønmodtagere, vil en eventuel usikkerhed derimod netop ligge på spørgsmålet om fradragenes størrelse, idet skatteindeholdelsen i øvrigt automatisk vil tilpasse sig størrelsen af A-indkomsten. Det må derfor for A-indkomstmodtagernes vedkommende forventes at ville bidrage væsentligt til overensstemmelsen mellem den foreløbige skat og den endelige skat, dersom det ved en standardisering af fradragene gøres muligt ved den foreløbige beskatning at anvende de samme fradrag som ved den endelige beskatning.

Det skal i denne forbindelse nævnes, at en række fremmede lande, hvori kildeskat er indført, også har bestemmelser om standardfradrag. Det gælder således Norge, Sverige, Vesttyskland, England og USA. Standardfradragene i de nævnte lande er ret forskelligt udformede, idet navnlig både den kreds af personer, der er berettiget til fradragene, og de udgifter, der skal anses for dækket af fradragene, varierer.

I Norge indførtes der samtidig med kildeskatteordningen et mindstefradrag for lønmodtagere. Mindstefradraget udgør nu 8 pct. af lønnen, dog mindst 500 kr. og højst 1.500 kr. Fradraget kan aldrig overstige lønindtægten. Mindstefradraget skal dække dels udgifter i forbindelse med lønarbejdet og dels præmier til trykdekasse og ulykkesforsikring samt tvungne indskud i vikarkasser og de fradragsberettigede andele af fagforeningskontingenter. Den del af befordringsudgifter til og fra arbejdspladsen og af underskud på rejser i tjenesten, som indgår i mindstefradraget, er begrænset til 400 kr., således at eventuelle udgifter derudover kan fratrækkes ved siden af mindstefradraget. Overstiger de faktiske udgifter mindstefradraget, kan de faktiske udgifter fradrages fuldt ud. Udenfor mindstefradraget falder — foruden de førnævnte befordringsudgifter udover 400 kr. — f. eks. gældsrenter, livsforsikringspræmier, præmier til egen pensionsforsikring og underholdsbidrag. I det omfang disse udgifter er fradragsberettigede, kan de således fratrækkes udover mindstefradraget. Forinden arbejdsgiveren beregner forskudstræk i lønnen, fratrækker han dels pensionsbidrag og dels underholdsbidrag,

som bidragsfogden har pålagt arbejdsgiveren at indeholde.

I Sverige er der indført et mindstefradrag på 100 kr. for udgifter i forbindelse med lønarbejde. Overstiger de fradragsberettigede udgifter 100 kr., forhøjes fradraget til nærmeste med 100 delelige kronebeløb. Fradraget kan aldrig overstige lønbeløbet. Endvidere er der indført et mindstefradrag på 150 kr. — for samlevende ægtefæller i alt 300 kr. — for udgifter til kapital- og arbejdsløshedsforsikring. Forinden arbejdsgiveren beregner A-skatten, skal han fra lønbeløbet trække de beløb, som lønmodtageren i medfør af tjenesteforholdet skal betale til pensions-, syge- og ulykkesforsikring samt til pensionering på anden måde end gennem forsikring.

Her i landet er der på et begrænset område, nemlig for så vidt angår personer, der er omfattet af sømandsskatteordningen, gennemført regler om standardfradrag. Ved opgørelsen af den indtægt, hvoraf sømandsskat beregnes, indrømmes der et fast fradrag på 300 kr. månedlig for forsørgere og 240 kr. månedlig for ikke-forsørgere, således at dette fradrag træder i stedet for navnlig fradragene for udgifter til arbejdsløshedsforsikring og faglige kontingenter, udgifter til kapitalforsikringer og udgifter i forbindelse med lønarbejdet. Sømand i udenrigsfart får derudover et særligt fradrag på 350 kr. månedlig, dog at fradraget for ikke-forsørgeres vedkommende er yderligere begrænset på nærmere angiven måde. Disse fradrag er indarbejdet i sømandsskattetabellerne. For ikke-nordiske søfolk på danske skibe svares sømandsskat af den kontante indtægt om bord efter fradrag af 300 kr. månedlig; andre fradrag ydes her ikke.

Derudover er der ved sømandsskatteordningen givet regler om, at der ved opgørelsen af indtægten om bord skal bortses bl. a. fra den del af lønnen, som af rederiet tilbageholdes for sømandens fuldt fradragsberettigede bidrag til en renteforsikring eller en pensionsordning.

Som led i en standardisering af de gældende fradrag foreslås det for det første, at der for lønmodtagere sker en sammenlægning af det gældende lønmodtagerfradrag og fradragene for befordringsudgifter, faglige kontingenter og arbejdsløshedsbidrag, således at der i stedet for disse 4 fradrag indrømmes et samlet lønmodtagerfradrag på 1500 kr., dog højst 20 pct. af lønindtægten. Har lønmodtagerens faktiske udgifter af de arter, som de 4 fradrag skal dække, i alt oversteget det udvidede lønmodtagerfradrag, indrømmes der ham i stedet det godtgjorte samlede fradrag. Som det fremgår af de følgende bemærkninger om et standardfradrag, er det dog tanken, at et sådant overskydende beløb skal